

Judikátúra Ústavného súdu SR hovorí jasne - Ján Mazák opakovane porušil Ústavu SR! Otrasné totalitné praktiky a zenužívanie právomocí!

- CZ24 News | 8. září 2023

SLOVENSKO: Konštantná judikátúra Ústavného súdu SR. Ako sme vás informovali, štyria členovia Súdnej rady SR (SR SR) navrhli zaradiť do programu septembrového rokovania Súdnej rady SR zaujatie stanoviska k niektorým pochybeniam jej predsedu Jána Mazáka. Kritizované správanie je podrobne skutkovo špecifikované v 20-tich bodoch. JUDr. Juraj Sopoliga čestný prezident [Združenia sudcov Slovenska](#) a dlhoročný člen Súdnej rady SR zvolený sudcami (r. 2002-2012), hovorí, že viaceré nedostatky v konaní predsedu uvádza aj správa Celorepublikovej rady Združenia sudcov Slovenska (CR ZSS) „Zhodnotenie činnosti Súdnej rady SR za roky 2020-2023“. Navrhuje sa, aby SR SR konštatovala, že jej predseda uvedenými konaniami porušil svoje zákonné povinnosti. Okrem toho vo svojom osobitnom hodnotiacom úsudku však poukázal i na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR. (ÚS SR)

Konštantná judikátúra Ústavného súdu SR

„V záujme náležitého pochopenia reálne možných negatívnych dôsledkov uvedeného správania sa predsedu na dôveryhodnosť justície vo verejnosti, považujem za potrebné čiastočne doplniť argumentáciu o právne hodnotenie (osobitný hodnotiaci úsudok) z pohľadu kritérií konštantnej judikatúry ústavného súdu.

V zmysle čl. 152 ods.4 Ústavy SR (všeobecné výkladové pravidlo) majú všetky štátne orgány Ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s Ústavou SR (napr. PL ÚS 15/98).

Rozhodnutia ÚS SR sú integrálnou súčasťou Ústavy SR. A jeho rozhodnutia sú pre orgány verejnej moci záväzné. Takže rešpektovanie jeho rozhodnutí je jeden z dôležitých subprincípov právneho štátu,“ uviedol na úvod emeritný sudca.

Pričom poukázal na to, že „Nerešpektovanie všeobecne záväznej interpretácie Ústavy SR v konaní podľa čl. 128 Ústavy (výklad ústavy), ako aj kľúčových častí odôvodnenia rozhodnutí v konaniach podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy (súladi právnych predpisov s Ústavou), preukazuje existenciu prvkov svojvôle.

Pričom zákaz svojvôle je jeden z princípov materiálneho právneho štátu garantovaného v čl. 1 ods.1 Ústavy v spojení s čl. 2 ods.2 Ústavy, ktorý predstavuje viazanosť štátnych orgánov Ústavou a zákonmi (napr. II. ÚS 58/2001, PL ÚS 49/03, PL ÚS 27/2015, I. ÚS 575/2016, PL ÚS 7/2017).“

Ústavný princíp legality štátnej moci

„Podľa čl. 2 ods.2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy SR, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Ide o ústavný princíp legality štátnej moci. Ktorý zakotvuje zásadu, že štátne orgány nie sú oprávnené konať, ak ich na to nespĺnomocnil zákon. A ak konajú, sú povinné konať iba spôsobom, ktorý ustanovil zákon, t.j. čo nie je dovolené, je pre štátne orgány zakázané.

Platí teda princíp, že právomoc orgánu verejnej moci je vymedzená ústavou a zákonom a nie želaním osôb, ktoré ju v mene orgánov vykonávajú, takže nahradenie ústavou alebo zákonom ustanoveného postupu vlastnou úvahou štátneho orgánu odporuje ústavnej úprave čl. 2 ods.2 ústavy a je svojvôľou štátneho orgánu i popretím právnej istoty, ako základu materiálneho právneho štátu,“ skonštatoval doktor Sopoliga.

Právna istota v. Mazákova svojvôľa

„Princíp právnej istoty spočíva totiž aj v tom, že všetky subjekty práva budú správne vykladať a aplikovať platné právne predpisy (napr. I. ÚS 3/98, II. ÚS 143/02, PL ÚS 9/04, II. A tiež ÚS 31/04).

Z viacerých kritizovaných konaní predsedu Súdnej rady SR je zrejmé, že konal len podľa vlastnej úvahy a želania. Ktoré nerešpektovalo, že nebol na uvedené konanie splnomocnený Ústavou SR, alebo zákonom. Pričom súčasne nekonal ani spôsobom, ktorý Ústava a zákon o SR SR ustanovuje.

Tieto konania, v zmysle kritérií záväznej judikatúry Ústavného súdu SR, preukazujú porušenie ústavného princípu o zákaze svojvôle v činnosti orgánov verejnej moci (zákaz zneužitia moci).

Súdna rada Slovenskej republiky sa skladá z 18-tich členov, z ktorých 9- tich členov volia sudcovia všeobecných súdov (čl. 141a ods.1 Ústavy),“ podotkol čestný prezident Združenia sudcov Slovenska.

Členovia SR SR ako ústavní činitelia

„Člen SR SR je teda ústavným činiteľom. Zvolenie člena SR SR sudcami je v súlade s ústavnou úpravou základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods.4 Ústavy SR.

Pričom význam „rovnakých podmienok“ 3 je v tom, že právnymi predpismi akejkoľvek právnej sily ani praxou orgánov štátnej moci nemožno preferovať, či diskriminovať niektoré subjekty pred inými pri voľbách, t.j sťažiť, uľahčiť alebo znemožniť uchádzanie sa o funkciu

(napr. PL ÚS 35/03, PL ÚS 76/2011),“ poznamenal doktor Sopoliga, ktorý vzápätí poukázal na konanie Jána Mazáka.

„V tejto súvislosti si dovoľím skutkovo doplniť návrh (volby členov SR SR), že Ján Mazák v rámci rozhovoru pre Denník N pri otázkach o kandidátoch (sudcoch) na zvolenie za nových členov SR SR sudcami o.i. uviedol, že „...povedal som z mladšej a strednej generácie“.

Predsedom prezentovaná nevhodnosť zvolenia sudcu tzv. staršej generácie je verejným presadzovaním diskriminácie časti sudcov pre ich vek. Čo jednoznačne preukazuje zámer sťažiť až znemožniť takýmto uchádzačom zvolenie za člena ústavného orgánu legitimacy súdnej moci. A tým súčasne uľahčiť zvolenie ním presadzovanej generácie.“

Splňa to kritériá Ústavného súdu SR o neprípustnom (zakázanom) zásahu do ústavou garantovaného základného práva podľa čl. 30 ods.4 ústavy, ktorý je súladný s medzinárodnými štandardmi, čo je súčasne aj svojvoľným konaním (arogancia moci).

Totalitné praktiky pána predsedu

Vo svojom stanovisku sa dlhoročný člen SR SR volený sudcami, dotkol i toho, ako Ján Mazák nielenže verejne tvrdil, že sudca Najvyššieho súdu SR doktor Mozner **„je spojený s tými, ktorý sedia vo väzbe pre podozrenie s vraždy Jána Kuciaka,“** pričom toto neoprel o žiadne dôkazy, ale i o tom bez vedomia SR SR písal medzinárodnej inštitúcii. A to za celú Súdnu radu SR.

„Predsedom SR SR oznámenie hrubo osočujúcich (urážlivých) nepravdivých tvrdení o osobe sudcu Najvyššieho súdu SR (JUDr. František Mozner), zaslaných medzinárodnej inštitúcii (Poradný výbor európskych sudcov - CCEJ) je neakceptovateľným zásahom do občianskej a profesionálnej cti sudcu. Ako i Ústavou garantovaného základného ľudského práva na zachovanie osobnej cti a dobrej povesti (čl. 19 ods.1 Ústavy).

Pri ochrane osobnej cti pritom platí, že ak je česť jedenkrát pošpinená neopodstatnenými obvineniami, môže byť povesť poškodená navždy. A vtedy neprehráva len osoba sama, ale aj spoločnosť.

Takže ochranu cti je potrebné vnímať aj ako ochranu verejného záujmu. Súčasne vo vzťahu k ústavným činiteľom (oznamovateľom vecne neopodstatnených obvinení) platí zásada, že ak nemá ústavný činiteľ svoje tvrdenia faktov dôkladne preverené, čo do pravdivosti, nie je oprávnený ich zverejniť,“ skonštatoval doktor Sopoliga.

Dohovor a ESLP

„Takto totiž dochádza k dezinformáciám všetkých členov spoločnosti, čo je dobre známa technika totalitného režimu (napr. I. ÚS 453/03 - ÚS ČR).

Zároveň ide aj o nerespektovanie obmedzenia slobody prejavu podľa čl. 10 ods.2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Dohovor), ktorého záväzný výklad je oprávnený podávať výlučne Európsky súd pre ľudské práva.(ESLP).

Pričom Ústavný súd SR vždy vychádza z judikatúry uvedeného súdu (napr. PL ÚS 25/01, I. ÚS 5/02).

V rozsiahlej judikatúre ESLP je konštatované, že dôvodom na obmedzenie slobody prejavu je i zachovanie autority súdnej moci, lebo ak má súdnictvo úspešne vykonávať svoje povinnosti, musí požívať dôveru verejnosti, čo si vyžaduje ochranu súdnictva pred deštruktívnymi útokmi, ktorými sú aj neodôvodnené urážanie súdu alebo sudcov (napr. rozhodnutie z 27.5.2003 v konaní o sťažnosti č. 43425/98),“ podotkol ďalej emeritný sudca.

Podľa ktorého, „predseda SR SR uvedeným urážaním sudcu NS SR vykonal deštruktívny útok na súdnictvo, čo výrazne a reálne môže prispievať k ohrozeniu autority súdnej moci a k zníženiu jej dôveryhodnosti.“

Rozhodnutie ÚS SR

Doktor Sopoliga taktiež upozornil na to, že klamstvá a nepravdivé informácie sú nezlučiteľné s morálkou a pre to šírenie nepravdivých informácií nepoužíva ústavnú ochranu.

„Súčasne platí zásada, že „... občan demokratického právneho štátu od ústavných činiteľov úplne prirodzene očakáva pravdivé informácie (napr. IV. ÚS 302/2010, I. ÚS 1586/09-ÚS ČR).

Porušenie tohto pravidla predsedom (podľa návrhu) konštatoval aj Ústavný súd SR v konaní sp. zn. ÚS 446/2021 z 30.6.2022 (dokázané jeho nepravdivé skutkové tvrdenia prednesené na rokovaní SR SR).“

Na ďalšej strane sa čitateľ dozvie i to, že zo strany Jána Mazáka ako predsedu SR SR rozhodne nešlo len o „nejaký ojedinelý omyl.“ Pravdu o tom, ako sa veci majú naozaj, verejne nehovoril opakovane. A okrem iného aj to, že nemal žiadnu legitimitu sedieť v Matovičovej rade „Pre obnovu dôvery v právny štát.“

[ZDROJ](#)